

разбърать, сж за тѣхъ пустиня, въ която нищо не расте, нищо нѣма. Когато Христось е говорилъ за „вѣчния животъ“, Той е билъ много внимателень. Той е попѣлнилъ всички междини, съединилъ е свѣтоветѣ въ едно цѣло: „духовния“ — съ свѣта на ангелитѣ, „Божествения“ — съ свѣта на Тройцата, „физическия“ — съ свѣта на човѣцитѣ — душитѣ. Затова Той казва: „Азъ съмъ пжтьтъ отъ Истината за живота; Азъ свръзвамъ тия два свѣта и вода еднакво и къмъ свѣта на ангелитѣ, и къмъ свѣта на Бога, на Истината. Слѣдователно, онзи, който Ме послѣдва и трѣгне по тоя пжть, който Азъ ще му посоча, ще намѣри онова необходимо благо за своята душа — Божествения миръ“. Затова Той още казва: „Миръ ви давамъ, Моя миръ ви оставямъ“. А мирътъ е чадъ на Небето. Той е отгледанъ въ жилището на Бога. Отъ горното заключаваме слѣдното: Пжтьтъ — това е движението на Духа въ разумното приложение на законитѣ въ природата; животътъ — това е хармоничното организиране на елементитѣ и развитието на силитѣ въ Божествената душа; Истината — това е проявлението на Единия Богъ, Който създава условията, при които човѣшкиятъ духъ и човѣшката душа могатъ да се стремятъ къмъ нѣщо по-добро и по-свѣтло въ тоя обширенъ свѣтъ.

Да вземемъ „вѣчния животъ“, като изворъ, който изтича изъ нѣкой планински върхъ на Божеството, подъ нѣкоя скала: водата е елементътъ, който носи живота, течението на рѣката — пжтьтъ на туй слизане къмъ по-долна посока, къмъ понизшъ свѣтъ. Затова Христось казва: „Азъ излѣзохъ отъ Истината — отъ Бога и слѣзохъ въ мате-